

Voditelj bosanskih muslimanov umrl

Dogodki ob smrti in pogreb g. ministra

Globoko je odjeknila 29. junija in vzburila po vsej državi veliko žalost vest, da je podlegel v beograjskem hotelu srčni kapi prometni minister dr. Mehmed Spaho, voditelj bosanskih muslimanov in drugi podpredsednik JRZ.

Rajni se je vrnil pred kratkim s 14 dnevnega potovanja po Nemčiji. V Beogradu je ostal samo dva dni, nakar se je odpeljal v Sarajevo, da bi se odpočil v krogu svoje družine, na kateri je visel z vsem srcem. Ko je zvedel, da sta v Beogradu predsednik vlade Dragiša Cvetković in predsednik senata dr. Anton Korošec, je odpotoval zopet v prestolnico na razgovor s svojima najljubšima prijateljema. V Beogradu je stanoval od leta 1935 v hotelu »Srpski kralj«. Tik pred smrtjo je govoril iz hotela telefonično s svojo ženo, svojima sinoma ter hčerko. Po razgovoru z ženo in otroci se je podal v kopalnico, kjer ga je zadela srčna kap.

Vest o nenadni smrti prometnega ministra se je z bliskavico razširila po prestolnici. Kmalu po smrti je bil v hotelu ministrski predsednik z dr. Korošcem ter več ministri in z zastopniki strank, ki so truplo rajnega med prvimi počastili. Ministrski predsednik je izjavil časnikiarjem: »Smrt Spaha pomeni za državo težko zgubo. Rajni je bil politik širokega obzorja. Z njegovo smrtjo zgubimo zelo veliko z ozirom na utrditev splošnih razmer v državi.«

Truplo je ostalo dopoldne 29. junija v hotelski sobi. Vlada je imela med tem žalno sejo, na kateri so sklenili, da bo blagopokojni pokopan na državne stroške. Ob 18.30 so prepeljali krsto v vagon posebnega vlaka, kateri je odpeljal v Sarajevo. Na kolodvoru so se poslovili od priljubljenega ministra: predsednik vlade z ministri, predsednika senata in zbornice, zastopniki JRZ, vojske, mesta Beograda, diplomati ter zastopstva uradništva.

Posebni vlak je postal na vseh večjih postajah po Bosni, da je bila muslimanom dana prilika, posloviti se od svojega priljubljenega voditelja. Vzdož vse proge od Višegrada pa do Sarajeva, kjer je vozil posebni vlak s posmrtnimi ostanki dr. M. Spaha, so delale špalir velike množice ljudstva. Posebni vlak je privozil v Sarajevo 30. junija krog ene popoldne. Na postaji so bili zbrani člani vlade s predsednikom Cvetkovičem na čelu. Pogreba sta se udeležila tudi slovenska ministra dr. Miha Krek in Franc Snoj. Krsto s truplom rajnega so dvignili iz vagona senatorji in poslanci. Pogrebne molitve je opravil najvišji muslimanski duhovnik Besim Spaho, brat rajnega. Zatem se je poslovil s lepim govorom od pokojnega prometnega ministra in drugega podpredsednika JRZ predsednik vlade in notranji minister Dragiša Cvetković. Sledilo je še več govorov bosanskih odličnikov, nakar so odnesli krsto po muslimanskem običaju menjaže številni najbolj odlični meščani. Ker je bil dr. Spaho muslimanski odličnik, so ga nosili z dvignjenimi rokami. Pokojnega dr. Spaha so pokopali v grobnici jugoslovanskih muslimanskih prvakov.

Iz življenja in delovanja rajnega

Prometni minister dr. Spaho se je rodil 3. marca 1883 v Sarajevu, kjer je tudi končal srednjo šolo. Študiral je pravo na Dunaju in dosegel doktorat iz te vede. Po povratku v domovino je bil nekaj časa odvetnik. Leta 1910 je bil imenovan za tajnika bosansko-hercegovske Trgovske in obrtne zbornice. Kmalu potem je prišel v sarajevski mestni svet in deželni zbor. Po prevratu je bil že v prvi vladi Stojana Protiča 20. decembra 1918 minister za šume in rudnike. Ko je Protič odstopil, se je posvetil Spaho organizaciji jugoslovanske muslimanske stranke. Marca 1921 ga najdemo kot trgovskega ministra v Pašičevi vladi. V tem letu je stopil na čelo muslimanskega ljudskega gibanja. Od julija do novembra 1924 je bil v Davidovičevi vladi finančni minister. Od aprila do julija 1927 je vršil v Vukičevićevi vladi posle trgovskega ministra. V službi prometnega ministra si je pridobil rajni neveljavne zasluge za veliko zboljšanje in moderniziranje našega prometa.

Po krščanskem sveiu

Kongres Kristusa Kralja v Ljubljani se nam časovno vedno bolj približuje. S tem se svojemu koncu tudi bližajo priprave, ki se morajo v zadnjem času pospešiti. Vsem udeležencem kongresa je prometno ministrstvo dovolilo polovično vozino. Udeleženci kongresa morajo pred odhodom kupiti celo železniško vozovnico in železniški obrazec K-13 na podlagi kongresne legitimacije. Kupljena cela vozovnica velja za brezplačen povratek s potrdilom kongresnega odbora o udeležbi lastnika vozovnice na kongresu v Ljubljani. Naj se iz posebnih krajev organizirajo skupine tistih, ki se bodo udeležili, zlasti mladinske skupine. Če kaže inozemstvo toliko zanimanja

za ljubljanski kongres, moramo Slovenci storiti vse, da bo kongres na višini, bodisi kar se tiče naše udeležbe, bodisi kar dostaja prireditve same. Zabeležbe je vredno, da je štiri dni po ljubljanskem kongresu sklican v Moskvo kongres brezbožnikov. Na obeh kongresih se bo govorilo v slovanskem jeziku: v Moskvi proti Bogu in Kristusu, v Ljubljani pa v proslavo Kristusa Kralja. Storimo vse, da bo naš glas v Ljubljani močnejši in prodornejši. Sveti Kralj nam pripravi za kongres Kristusa Kralja s pazljivo naklonjenostjo ter je za svojega delegata na ljubljanskem kongresu poljskega primasa kardinala Avgusta Hlonda, ki se je Slovencem

žrtve kuge v Indiji

Iz Alahabada poročajo, da je kuga v vaseh okoli Benaresa zahtevala štiri tisoč mrtvih. To je največje število mrtičev, ki so jih v zadnjih letih zaradi nalezljivih boleznih imeli v pokrajinah Indije.

Italijanski naseljenci v Abesiniji

Iz Rima poročajo, da so prispeli prvi italijanski naseljenci letošnjega leta v Abesinijo. Gre za tri sto naseljencev iz Apulije, ki so se naselili v bližini glavnega mesta Adis Abebe, na državnih posestvih Oleta in Bisciuffu. Oletta je vzorna farma v Abesiniji. Leži v izredno rodovitnem ozemlju, ki je tudi klimatično ugodno za Evropece južnega tipa. Drugi del apulskih naseljencev se je ustavil v Asbi

V mrežah greha

Ne! Ne! Ne! Štefan je čutil, da dalje ne bo mogel vzdržati. Tako je bil zmešan, da vprašan sploh ni razumel. Bal se je, da se mu bo zmešalo in bo začel divjati. Ves poten in popolnoma izčrpan je imel samo eno željo: da bi Skanlona dobil v roke in ga raztrgal. Skanlon! Skanlon! Skanlon! Že ime samo se mu je zdelo podobno strupenemu črvu, ki leze na glavo svoje žrtve in skuša priti v notranjost, da bi se ovil okrog srca. Še dolgo potem mu je zvenelo v ušesih to ime. In ko je v dolgih nočeh brez spanca ležal v svoji celici, je natančno videl pred seboj odvetnikove izbuljene zvite oči in njegova neusmiljena, ozka usta.

Naslednjega dne je bil veliki četrtek. Mati in Alojzija sta pred začetkom razprave šli v neko poljsko cerkev in sta goreče molili. Skrušeno sta klečali pred križem. Pogled na trpečega Zveličarja ju je nekoliko potolažil in jima vlival upanje. Kristus, ki je toliko trpel, bo gotovo usmiljen do ubogega Štefana.

Ker je predsednik Harris prejšnji dan sporočil, da bodo ta dan govorili državni pravdnik in zagovornik, nakar bo izrečena sodba, je bilo v dvorani še več ljudi ko prejšnje dni. Mnogi so morali na hodniku ostati.

Prvi je nastopil državni pravdnik. Hladno, neusmiljeno je govoril obrnjen k porotnikom.

»Gospodje, ta zgodba ni nova, marveč stara ko človeštvo. Obtoženec je suženj svojih strasti, obto-

ženka pa mlado, razmeroma zelo izobraženo dekle. Poleg tega je nečimrna, sebična in ima pred očmi edini cilj, da zadosti svoji nečimrnosti. Za to žrtvuje vse in vsakogar. Ta dva imenujeta razmerje, ki je vladalo med njima, 'ljubezen' in tako ga naziva tudi plehko slovstvo. Toda jaz pravim, da je to umazana čutnost.

Ta dva sta živela v grešnem ljubavnem razmerju, namesto da bi se poročila. To razmerje ju je privedlo tako daleč, da sta v tretjem človeku videla svojega nasprotnika, ki se ga je treba rešiti. Sklenila sta, da ga bosta ubila.

Dekle je zvalilo Kazimira v gozd in se tam začelo z njim igrčkati. Fant je prišel za njima in je Kazimira z njegovim samokresom ustrelil. Glejte zvitost! Zločinca sta računala na to, da bo svet mislil, da se je Kazimir sam ubil. Toda usoda jima ni bila naklonjena.

Fant ni dobro zadel. Ko je videl, da Kazimir ni mrtev, se je zbal in zbežal. Obtoženka je bila bolj odločna. Pobrala je samokres, ki ga je bil fant odvrget, in je začela streljati. Nato je vrgla samokres na tla poleg trupla in tekla za Štefanom.

Morda boste rekli, da je ta zločin pregrozen, da bi ga moglo tako mlado, nežno dekle izvršiti. Res. Toda ona ga je vendar izvršila. Morda vas bodo prosili, da bi bili usmiljeni, ker je mlada in ker je bila — kakor je izjavil zdravnik — v takem dušnem razpoloženju, da ni vedela, kaj dela. Ne dajte se pre-

priljubil kot papežev zastopnik na evharestičnem kongresu v Ljubljani.

Črnski škofje. V mislih so nam ne tuje-rodni škofje, ki delajo kot misijonarji med zamorci, marveč škofje zamorskega rodu. V zadnjih letih prevladuje v Vatikanu stremiljenje, da se dušnopastirska mesta v misijonskih deželah čim največ izpolnijo z domačimi duhovniki. Tako je papež Pij XI. imenoval v misijonskih pokrajinah 19 škofov-domačinov, in sicer 8 Indijcev, 3 Anamičane, 4 Kitajce, 2 Japonca, 1 Abesinca in 1 duhovnika z otoka Ceylona (južno od Indije). Sedanji papež Pij XII. pa je nedavno imenoval dva črnska domača duhovnika kot škofa. Prvi je monsignor Igna-

cij Hamarosandratana, ki mu je poverjen novi apostolski vikariat Mariamarivo na otoku Madagaskar (vzhodno od južne Afrike v indijskem morju). Drugi pa je monsignor Jožef Kivanuka, duhovnik zamorskega plemena Bantu, ki je nekdanje slovelo po svoji krvoločni divjosti. Duhovnik Kivanuka je postavljen za škofa v novo ustanovljenem apostolskem vikariatu Masaka v Ugandi (na vzhodni strani srednje Afrike). To sta prva dva škofa črnskega rodu. S tem je priznana enakopravnost črnske rase z drugimi in dejansko zavržen krivi nauk nemških narodnih socialistov o manjvrednosti nekaterih človeških ras.

let župan občine Sladka gora in se dobro spominja petih župnikov, kateri so bili dušni pastirji na Sladki gori. Devetindevetdesetletni Kidrič upa, da bo dočkal stoletnico, kar mu iz srca želi vsa župnija Sladka gora in tudi »Slov. gospodar«.

100 let stara Ljubljanka umrla. Za svoj stoti god je umrla v Ljubljani v mestnem zavetišču za onemogle Marija Petrič. Rodila se je 9. V. 1840 v Sp. Planini in se je preselila v Ljubljano pred mnogimi desetletji. Preživljala se je s šivanjem in s tem, da je jemala dijake na stanovanje. Samska M. Petrič je bila najstarejša Ljubljanka in najbrž tudi najstarejša ženska v Sloveniji. Svetila ji večna luč!

Novice

Osebnostne resti

Letošnji gospodje novomašniki, datumi primicij in pridigarji: Balažič Matija, dne 16. julija, Hotiza, župnik Zdravec Matija; Božič Božidar, 23. julij, Celje, kaplan Poš Franc; Drevenšek Franc, 16. julij, Sv. Lovrenc na Dravskem polju, p. Gabrijel Planinšek; Erjavec Janez, 16. julij, Murska Sobota, kaplan Čergulj Stefan; Gjuran Jožef, 23. julij, Turnišče, župni upravitelj Kolenc Ivan; Gutman Jožef, 30. julij, Bogojina, župnik Horvat Franc; Prah Maks, 23. julij, Podčetrtek, prof. dr. Anton Trstenjak; Grešak Mihael, 16. julij, Maribor, ravnatelj Hrastelj Franc; Zagračnik Franc, 30. julij, Nova štifta, ravnatelj Rihter Jakob; Žel Karel, 16. julij, Sv. Jakob, dekan Fran Gomilšek.

Čestitke 60-letni jubilej g. ravnatelja Rado Eclia. V minulem tednu je obhajal 60 letnico g. inž. Rado Lah, ravnatelj banovinske kmet. šole v št. Jurju ob juž. žel. Pred prevratom je bil poklican za tajnika Kraet. družbe v Ljubljano. Pozneje je bil ravnatelj družbe ter urednik »Kmetovalca«. Pri Kmet. družbi je bil od njenih

sedanjih gospodarjev kljub vsem zmožnostim ter vztrajnemu delu upokojen l. 1932. Naši voditelji so povzročeno mu krivico delno popravili z imenovanjem za ravnatelja na Kmet. šoli v št. Jurju, kjer je kljub šestim križem z vsemi močmi na delu, da nam vzgoji za sedanje težavne razmere dovolj izobraženi naraščaj naših kmečkih gospodarjev. Zasluznemu in delavnemu jubilaru naše častitke!

Takih korenin je zelo malo! V znani božjepotni župniji na Sladki gori je obhajal zadnje dni 99 letnico Jakob Kidrič, previtkar v Mestinju 39. Rodom je od Sv. Križa pri Rogaški Slatini in je imel dve ženi. S prvo Frančiško Jecl se mu je rodilo pet otrok, od katerih živita dva. Druga žena mu je bila 31 letna Roza Sinko, s katero ni imel otrok in ji je bil krstni boter. Izredna slovenska korenina je bil šest

Proti trdi stolici in zlati žil, združeni z navalom krvi, utripanjem srca in glavobolom, je naravna »Franz-Josefova« grenka voda že od davnine preizkušeno domače sredstvo. Prava »Franz-Josefova« voda mlo učinkuje in sigurno otvarja, a vrhu tega tudi v zastarelih primerih no odreče.

Ogl. reg. S. br. 30.474/35.

Nesreče

Od viharja prevrnjena lestva pokopala pod seboj tri dekleta. V Trubarjevi ulici v Mariboru pred protestantsko cerkvijo so obirale tri dekleta lipovo cvetje. Stale so na dolgi lestvi, katera je bila prislonsjena k vejam. Močan vihar je lestvo prevrnil in tri dekleta je lestva pokopala pod seboj. Najgloblje, in sicer 10 metrov, je padla Erna Grobin, ki si je prebila lobanjo in je obležala nezavestna. Grobinovo so prepeljali v bolnišnico. Njeni tovarišici sta dobili le lažje poškodbe.

V zadnjem trenutku rešen. V kopaljšču na Mariborskem otoku je prijel v velikem bazenu krč trgovskega pomočnika Stanka Murkl, ki je zginil pod vodo. K sreči so njegov zgin opazili ter so ga rešili v zadnjem trenutku in so ga spravili z umetnim dihanjem k zavesti.

Pri padcu z motorja si zlomil nogo. Z motornega kolesa je padel 62 letni trgovec Jožef Vrecel s Pobrežja pri Mariboru in si je zlomil desno nogo. Ponesrečenega so oddali v mariborsko bolnišnico.

Podlegel nalomu hrbtnice. Jožef Pučko, posetnik in čevljarski mojster od Sv. Trojice v Slov. goricah, je padel s kolesa in si je nalomil hrbtnico. Prepeljali so ga v

motiti! Sicer je res mlada, a vendar toliko stara, da bi morala vedeti, kaj dela.

Sedaj pa glejmo obtoženca. Njegova krivda je večja, ker je zločin zasnoval in Nino prisilil, da je izvršila vse predpriprave. Dokazati je hotel, da je bil odsoten, a ni pomislil na to, da ga bo v kljub previdnosti kdo videl, kar se je v resnici zgodilo. Po izpovedi raznih prič se je usodno dejanje izvršilo v tistem času, ko je obtoženec bil zapustil gostilno z izgovorom, da gre k obedu. Fant je zelo pretkano zasnoval vso stvar. Šel je na stanovanje, da ga je gosposinja videla. Zvečer je bil pri žrebanju, dasi prej ni hodil v tisto gostilno. Zakaj? Da bi imel priče za svojo odsotnost. S Petrom je popival. Pred odhodom mu je rekel: »Peter, ne pozabi, da sem bil tu. Koliko je ura?« Potem je baje šel domov.

Gospodje, obtoženca sta v enaki meri kriva. In jaz vas prosim v imenu zakona, pravičnosti, miru, prouglasite ju za kriva in izrecite nad njima sodbo, ki ju bo udarila z istim, kar sta sama izvršila.

Za državnim tožilcem je nastopil Skanlon. Samozavestno je začel:

»Kdo je ubil Kazimira Pavloniša? Tisti, ki ni imel vzrok za to, da bi se ga rešil. To je bil Kmicic. V Nino je bil zaljubljen. Bal se je, da ga bo Kazimir, ki je bil samostojen in premožen, izpodrinil. Da se to ne bi moglo zgoditi, je sklenil, da ga bo ubil. Upal je, da bo javnost proglasila Kazimira za samomorilca in to mu je dalo pogum. Vse je dobro premislil in pripravil. Oni petek je prišel v Pikerton. Morda res

samo zato, da bi obiskal Nino. Stvari so se drugače zasukale. Na ulici je zagledal Nino v družbi svojega tekmeča. Skrivaj je šel za njima. Videl je, da sta šla na isto mesto, kjer je on bil prebil toliko veselih ur v dekletovi družbi. Hitel je za njima. V grmu se je skrival in ju opazoval. Ko je Kazimir iztegnil roke po Nino, se več ni mogel premagati. Potegnil je Kazimirov samokres, ki ga je bil že prej ukradel, in sprožil. Ni dobro zadel. Še drugič in tretjič je ustrelil. Kazimir se je zvrnil po tleh kakor da bi bil mrtev. Dlani je imel prestreljene. Mnenja o samomoru je konec. Fant se je ustrašil posledic svojega dejanja. Da bi se rešil, je z revolverjem v roki prisilil Nino, da je stopila k na pol mrtvemu Kazimiru, da bi jo ranjenec videl in bi mislil, da ga je ona ustrelila. Samokres je vrgel poleg žrtve na tla. Zvečer je prisilil ubogo deklico, da je šla na kraj zločina gledat, ali je Kazimir mrtev. Nina se je vrnila in mu sporočila, da Kazimir še živi. Nato jo ponoči sam šel k umirajočemu, da bi mu z njegovo lastno britvijo, ki jo je prav tako ukradel v kopalnici, končal življenje. Ko je stopil k ranjencu, se je ta za hip zavedel in vprašal: »Kdo je?« Morilec se je sklonil nad njega in mu rekel: »Jaz sem, Nina. In sedaj te končam!« Nato je v resnici storil žalostno delo. Ali si morete predstaviti kaj bolj nečloveškega?

Sedaj pa glejte to ubogo deklico! Uničili so njeno dobro ime, dali jo v zobe javnosti, ne da bi to zaslužila. Zakaj bi naj umorila Kazimira? Njen dobrotnik je bil. Ljubil jo je in zaprosil za ženo. Ali so

Littoriji pri Diredavi. Lastnik obeh imenovanih državnih posestev je bil prej abesinski neguš, druga posestva pa sta izkoriščala abesinska poslanika v Londonu Martin in Tecla Havariate.

Največje orgle na svetu Štefanska cerkev v Požunu ima največje orgle sveta. Imajo 206 registrov, ki so porazdeljeni na pet orgel. Na vsake je moči igrati posebej in vseh pet spet lahko hkrati zabuč. Poglavitne, epistelske in evangeljske orgle so nameštene na podstavku srednje, oziroma stranskih ladij. Baročne orgle so skoraj 90 m oddaljene od poglavitnih orgel. Iz obokov pod kupolo donijo »vnebohodne« orgle. Vseh 206 registrov vsebuje 16.105 piščal.

mariborsko bolnišnico, kjer je podlegel poškodbam.

Žrtev cestnega prometa. V Hajdini pri Ptuju je podrl avtomobilist v noči 30 letnega posestnika Martina Jerenka iz Slovenje vasi. Jerenka so spravili v bolnišnico z zevajočo rano na glavi in z nevarnimi notranjimi poškodbami.

V ptujsko bolnišnico prepeljani ponesrečenci. V Podvincih je zašel 14 letni pastir Nacek Lazar z levico v slamoreznicu, katera mu je odrezala več prstov. — Na Pobrežju pri Št. Vidu je padla 13 letna Ana Vidovič pod s senom naloženi voz in je dobila hude notranje poškodbe. — Pri Sv. Marku je zlomil voz devetletnemu posestniškemu sinu Konradu Plohl desno roko. — Imenovani poškodovanci so se zatekli po zdravniško pomoč v ptujsko bolnišnico.

Po nesreči ustreljen. Po Razkrižju pri Ljutomeru je prodajal neki tujec samokrese. Ko je razkazoval streljanje z orožjem, je po nesrečnem naključju ustrelil v trebuh Franca Pintariča. Obstreljeni je umrl kmalu po prevozu v bolnišnico.

Vlak povozil ribiča. Mihael Predl iz Veržeja je 29. junija lovil ribe v strugi ob Muri tik železniškega nasipa. Ker je hotel na drugo stran struge, je šel čez železniški betonski most. Radi naglušnosti je preslišal prihod vlaka, kateri ga je podrl in so ga kolesa tako razmesarila, da je bil pri priči mrtev. Smrtno ponesrečeni je bil priden delavec ter zapušča ženo s sestro.

Pes prevrnil motorno kolo. 30 letni posestniški sin Ivan Ocvirk iz Št. Jurja ob Taboru je peljal svojo sestro učiteljico Angelo na motornem kolesu skozi Št. Pavel pri Preboldu. Na cesti se je zakadil v motor pes in ga prevrnil. Pri padcu se je Ocvirk Ivan močno poškodoval po rami ter komolcu, sestra pa se je hudo pobila po obrazu ter nogah. Poškodovana se zdravi v celjski bolnišnici.

Poškodba radi padca z motornega kolesa. Na Polulah pri Celju je padel z motornega kolesa in se je hudo poškodoval

na glavi 40 letni mehanik Ojstrež iz Sp. Hudinje pri Celju.

Pri padcu z voza si zlomil nogo. Konji so se splašili in vrgli z voza 45 letnega hlapca Franca Turka od Sv. Florjana pri Rogatecu. Turk si je zlomil desno nogo in ima poškodbe po vsem telesu, ker je šlo čez eno kolo.

Šestmesečni otroček zgorel. V Čretu pri Celju je začela pod večer goreti baraka, v kateri so prebivali: brezposelni Kranjc, njegova hči Skoberne in njeni otroci. Radi pomanjkanja vode so se morali gasilci zadovoljiti z omejitvijo nesreče. Pri zaposlenosti z gašenjem so pozabili, da je ostal v baraki šestmesečni otroček že omenjene Skobernetove. Obupana mati se je hotela pognati v ogenj, da bi otela otroka, a so ji brezglavo početje preprečili gasilci. Ženska je dobila tako hude opekline, da so jo spravili v bolnišnico. Otrokovo zgoznelo trupelce so našli pozneje na pogorišču.

Mlad visokošolec smrtno ponesrečil v planinah. Dne 29. junija zjutraj so se podali iz Tamarja na Gorenjskem proti Jalovcu v Julijskih Alpah štirje ljubljanski plezalci. V prvi skupini je bil ljubljanski visokošolec Dušan Klepec s svojim prijateljem. Preplezati sta hotela smer inženerja Horna. V drugi skupini sta se spravila na preplezanje zahodnega grebena Jaloveca brata Deisinger, ki sta stavljenemu nalogu srečno rešila. Slečnja sta opazila na povratku na snegu črn predmet, v katerem sta prepoznala truplo Dušana Klepeca. Mladi hribolazec je padel 500 metrov globoko in obležal z razbito glavo. V steni sta zagledala tovariša smrtno ponesrečenega, ki jima je s klici dopovedal, da se je zaplezal in ne more nikamor. Do nesreče je prišlo, ker se je plezalcema utrgala vrva. O nesreči je bila takoj obveščena reševalna odprava v Ratečah, ki je rešila in spravila po velikem trudu Klepčevega tovariša iz stene na varno. Rajnega Klepeca

Z nožem zaklal leva

V okrožju Nduruga v Keniji v južni Afriki je zamorski pastir čuval čredo goved. Nenadno se je nanjo vrgel lev. Pastir ga je skušal prepoditi najprvo s palico, nato pa se ga je moral ubraniti z nožem. Zamorci imajo naravnost praznoveren strah pred »kraljem živali«, zato ni čudno, da slavijo doma čini pogumnega pastirja sedaj kot pravega narodnega junaka.

Največja globina Atlantika

Doslej znana najgloblja globina Atlantskega oceana znaša 8288 metrov, sedaj pa so izmerili v Karibskem morju globočino 9560 metrov. Najgloblje mesto morij so odkrili v Tihem oceanu in meri 10.603 metre.

ženske hude na tiste moške, ki jih ljubijo? Ali ubijajo svoje dobrotnike? Gospodje, bodite pametni! Poglejte to nežno deklico in pomislite, ali bi mogla storiti komu kaj žalega? Ona je nedolžna. Usmilite se je! Usmilite se njene uboge matere! Ne vzemite ji edine opore! Ne obsodite je, da ne boste obsojeni!

S tem je končal in sedel. Občinstvo, ki je napeto poslušalo njegova izvajanja, si je oddahnilo.

Zadnji je nastopil Kelly. Govoril je resno, stvarno. Opisal je vse okoliščine umora in na podlagi raznih dejstev dokazal, da je edino Nina krivaj.

»Nina Mateskas je imela dovolj vzrokov za to, da se reši Kazimira. Ta jo je s svojim večnim vsiljevanjem jezil. Že to, da je Kazimir pri njih stanoval, je motilo njene odnose s Stefanom. Kazimirova pretnja, da bo Stefanu in drugim govoril o njenem prejšnjem življenju, ki je bilo precej pisano, jo je preplašila. Zbala se je, da jo bo Stefan zapustil, če bo doznal, kaka je bila, ljudje pa ji več ne bodo zapupali otrok v pouk. Ko je razmišljala o teh posledicah in videla samo sebe zapuščeno in brez zaslužka, je sklenila, da bo Kazimira skrivaj ubila. Javnost je pripravila na njegovo smrt z napovedovanjem možnosti, da si bo v obupu končal življenje. Vse okoliščine, ki sem jih bil v svojem govoru navedel, nepobitno pričajo o njeni krivdi in narekujejo za njo najtežjo kazen.

Sicer pa jaz nisem tu, da bi izsiljeval obsodbo Nine Mateskas. Hočem samo dokazati, da je umor izvršila ona in je v svoji zlobi in strahu šla tako

daleč, da je zločin naprtila popolnoma nedolžnemu človeku. Obtoženec ni mogel izvršiti umora, ker je bil odsoten. Njegova odsotnost je dokazana, četudi sta se državni tožilec in zastopnik obtoženke na vse načine trudila, da bi to preprečila, a se jima ni posrečilo. Kar se tiče Grenhuta, sem prepričan in izjavljam, da ni govoril resnice. Stefana ni mogel videti v petek, ker so priče dokazale, da je bil ves dan pri Sv. Roku. Ponovno izjavljam, da je Stefan Kmici nedolžen in je dolžnost sodišča, da ga oprosti.

Po govorih državnega tožilca in zagovornikov je vstal predsednik sodišča. Obrnil se je k porotnikom in resno dejal:

»Gospodje, umaknite se v drugo sobo in sedite.«

Porotniki so drug za drugim šli v sosednjo sobo. V dvorani je zavladala smrtna tišina. Ljudje so se zavedali, da gre za življenje in smrt dveh ljudi in resnost položaja jih je presunila.

Čez dobro uro so se vrata sosednje sobe odprla. Drug za drugim so prihajali porotniki. Zdelo se je, da so bili njihovi obrazi še bolj mrki in hladni ko med razpravo. Ko so zavzeli svoja mesta, je predsednik vprašal:

»Gospodje, ali ste sodili?«

»Da,« je resno odvrnil prvi porotnik.

»Kako ste razsodili v zadevi Nine Mateskas?«

»Krivaj je, a dejanja ni izvršila s preišljenim namenom.«

»In drugi obtoženec, Stefan Kmici?«

so prepeljali v Ljubljano in ga tam pokopali.

Smrten padec z lipe. Jernej Žibret, 45 letni progovni delavec iz Bloškega pri Zagorju ob Savi, je nabiral doma lipovo cvetje. Padel je z drevesa zelo globoko. Pri padcu si je zlomil obe nogi in je dobil še tako hude notranje poškodbe, da jim je podlegel v celjski bolnišnici.

Komaj otet iz Save. Pri Krškem se je vozil v čolnčku po Savi trgovski vajenec Tone Pavlič. Pri veslanju je zgubil ravnovesje in se je prevrnil. Ker ni znal plavati, je vpil na pomoč. Odrzela mu je na pomaganje s čolnom Marija Krivčeva, ki je letos dogotovila učiteljske. Potapljajočega se Pavliča je pozvala, naj se prime za zadnji del čolna, a ga je zagrabil pri sredini in ga prekucnil. Vajenec se je nato krčevito oprijel Krivčeve. K sreči je pogumna gospodična se oprijela za mostnico krškega mostu in je tako rešila sebe in že obupane in izčrpane vajenca.

Nesreča radi splašenih konj. S konjsko vprego sta se peljala v Brežice preko mosta posestnika: 72 letni Martin Kožar iz Velike Malene pri Čatežu in Martin Baškovec iz Mrzle vasi. Na mostu so se splašili konji radi avtomobila, ki je hotel obrniti na mostu in je vozil ritenski. Splašena konja sta zavozila v železno ograjo mosta. Pri nenadnem sunku sta padla oba posestnika na tla. Starega Martina Kožarja je vlekel voz nekaj časa naprej in je bil odan s hudimi poškodbami v brežiško bolnišnico. Baškovec je dobil le lažje poškodbe.

Usodepolno trčenje kolesarjev. Maks Urankar, posestnikov sin z Limbarske gore in zaposlen v Zagorju ob Savi, se je pripeljal s kolesom iz Handers. Iz Peč navzdol proti Kržatom se je pripeljal mladenič Ciril Avbelj, namenjen v Kolovrat. V dolini med Pečami in Pretržem sta trčila, ker sta oba vozila brez luči, s tako silo drug ob drugega, da sta obležala nezavestna. Obe kolesi sta zdrobljeni. Urankarja so odpeljali nezavestnega in v tako opasnem

stanju v bolnišnico, da dvomijo na njegovo okrevanje. Avbelj se je le laže poškoval. Otroku, katerega je imel pri sebi na kolesu, se ni zgodilo nič hudega.

Prometna nesreča z dvema žrtvama. Zadnjo nedeljo popoldne se je zgodila na križišču ceste z železnico v Šiški pri Ljubljani strašna prometna nesreča, ki je zahtevala dve žrtvi. Pletilec Franc Debevec je peljal na motorju natakario Ivanko Planko. Ob pol dveh popoldne, ko pelje čez križišče v Šiški kopalni vlak iz Ljubljane, je hotel prehiteti vlak omenjeni motociklist. V trenutku, ko je bil motor na križišču, je zbila lokomotiva z vozila vozača in spremljevalko. Žensko je vlak popolnoma razmešaril in je bila pri priči mrtva. Motociklist Debevec je dobil tako hude notranje poškodbe, da dvomijo na njegovem okrevanju.

Otrok utonil v jami za napajanje živine. V jamo za napajanje živine je padla v Šmartnem pri Litiji in utonila 15 mesečna Kavčičeva Rozika. Otrok se je igral na dvorišču, kjer ga je doletela v nezavaranem trenutku smrtna nesreča.

Smrt vsled padca z bezgovega drevesa. Franc Brulc, gostilničar v Kranju, je padel pri obiranju bezgovega cvetja z drevesa in se je tako hudo poškodoval, da je umrl zaradi notranjih poškodb in zloma noge v ljubljanski bolnici.

POŽARI

Pri Mariji v Brezju v mariborski okolici je nastal ogenj v gospodarskem posloplju posestnika Ivana Valentiniča. Gasilci so ogenj omejili, da se ni razširil na druge zgradbe. škoda je precejšnja in je le deloma krita z zavarovalnino.

Pri gotovih boleznih žolca in jeter, žolčnega kamna in zlatence urejuje naravna »Franz-Josefova« grenka voda prebavo in pospešuje izpraznjenje črev. Kliniške izkušnje potrjujejo, da domače zdravljenje dobro učinkuje, ako se jemlje zjutraj na tešče »Franz-Josefova« voda, pomešana z nekoliko vroče vode.

Ogl. reg. S. br. 30.474/35.

Pri Sv. Jerneju na Kozjaku ob severni meji je zgorela radi slabega dimnika domačija posestniku Gregorju Strancu. Ogenj je presenetil domače ob polnoči v najbolj trdnem spanju in je uničil vse. Zgorelo je celo 2000 din gotovine, katere je hranila gospodinja na podstrešju.

V Laporju pri Slov. Bistrici je zgorela posestniku Jerneju Brglezu domačija. Gasilci so rešili gospodarsko posloplje.

V Hrastniku pod št. Gotardom je izbruhnil podtaknjen nočni ogenj v kozolcu dvojniki posestnika Ivana Hribarja iz Hrastnika. Ogenj je vpepeli dve gospodarski posloplji, ki sta bili delno napolnjeni s senom. Gasilci so preprečili, da se ogenj ni razširil proti sredi vasi.

V Štepanji vasi pri Ljubljani je vpepeli ogenj posestniku Antonu Čerinu 100.000 din vredna gospodarska posloplja. Gasilci so oteli hišo in sosednja posloplja.

Razne novice

Združenje vojnih invalidov, kraj. odbor v Mariboru, vabi in pozivlje vse vojne žrtve okraja Maribor levi in desni breg k polnoštevlni udeležbi na rednem občnem zboru, ki bo v nedeljo, 9. julija, ob 9 dopoldne v dvorani Zadrudne gospodarske banke v Mariboru, Aleksandrova 6. Na tem občnem zboru se bo dalo tudi poročilo in tolmachenje nove invalidske uredbe in njene spremembe in dopolnitve, kakor tudi o pravilnikih k uredbi. Zato bo tembolj važno, da se sleherna vojna žrtev udeleži tega občnega zbora.

Obžatoranja vredni slučaji

Mladostni tat koles. Neverjetno izprijenost je dokazal s tatvinami koles komaj 12 letni šolar Anton V., katerega so prijeli orožniki iz Dravograda. Mladi nebodigatreba se je klatil ob državni cesti od Dravograda do Maribora ter kradel kolesa. V njegovem skrivališču so našli štiri kolesa, katera so bila vrnjena lastniku.

Presenečena vlomilca. V Smetanovi ulici v Mariboru izdeluje cementne izdelke g. Franc Ozim. Omenjeni je te dni popoldne spal v svoji sobi, ko je čul ropotanje po je-

»On je glavni krivec in je vse izvršil s premissljenim namenom.«

Sledila je grobna tišina. Prekinil jo je predsednik, ki je s slovesnim glasom dejal:

»Nina Mateskas, vstanite! Sodišče je vestno preiskalo vašo zadevo in zaslišalo izpovedi prič. Če se boste čez leta spomnili na te dogodke, boste uvideli, da smo upoštevali vse olajševalne okoliščine. V smislu obsodbe boste morali odslužiti kazen v državni jetnišnici v Ellingtonu. Obsojeni ste na dvanajst let ječe, kar je najmanjša kazen za take zločine.«

Predsednik je za nekaj časa utihnil, nato je velel:

»Štefan Kmicic, vstanite! Sodni zbor vas je spoznal za glavnega krivca in izreka nad vami smrtno obsodbo. Čas do izvršitve obsodbe boste preživeli v jetnišnici v Ellingtonu.«

Po izreku sodbe so se ljudje preplašeno in molče spogledali. Neka otrplost jih je prevzela. Le dva človeka se nista dala motiti: stari sodnik Harris in Slawson, poročevalec pikertonskega dnevnika. In samo ta je videl Štefanov obupni pogled, ko se je ozrl na mater, ki se je onesvestila in zgrudila v Alojzijino naročje.

Prvi se je otrese mučnega vtisa Skanlon. Obrnil se je k Nini in jo tolažil. Nato je šel h Kellyju, ki je ves potr zbiral skupaj svoje zapiske.

»Nisem mislil, da bodo nad vašim varovancem izrekli najhujšo kazen. A povem vam, kaj bom storil. Pri državnem predsedniku bom zastavil ves svoj

vpliv in ga prosil, naj spremeni smrtno kazen v dosmrtno ječo.«

»Hvala lepa,« je ironično odvrnil Kelly. »To je najmanj, kar ste dolžni storiti.«

»A, tako mislite o stvari?« je osuplo vprašal Skanlon.

»Da!« je ostro odgovoril Kelly.

Obrnil se je ter šel za Alojzijo, ki je podpirala Štefanovo mater.

V hiši Naše Gospe je zavlada velika žalost. Dobre ženice kar niso hotele verjeti, da je Štefan v resnici obsojen na smrt. Ko pa sta jih Alojzija in odvetnik naposled prepričala, jih je prevzela pobitost. Umolknilo so ter druga za drugo šle v kapelo molit.

Štefanova mati je med tem bolešno ječala in vzdihovala v postelji. Pri njej je sedela Alojzija in jo tolažila z zagotavljanjem, da bo Štefan gotovo pomiloščen.

(Dalje sledi)

**Vsi ki potujete, ne pozabite
na novi vozni red!
Dobite ga za 2 din v Tiskarni sv. Cirila**

Dovtip

Neke jeseni se pred svetovno vojno so bile na Moravskem velike vaje avstrijske vojske. Po testu je jezdil poveljnik ene vojne stranke general Konrad Hötendorf z večjo skupino generalštabnih častnikov. Častniki so med potjo dohiteli in prehiteli čredo volov, ki se je lepo pomikala po cesti. Živina je ostala mirna, ko so jo prehiteli častniki, le en vol se je splašil, zdiral naprej ter se pomešal med častniške konje. Generalov pobočnik se je začel na ves glas smejati. Hötendorf ga je vprašal, čemu se smeje. Pobočnik pa mu je odgovoril: »To je gotovo prvi vol, ki je brez protekcije prišel v generalni štab.«